

Vallmosången

Från tallhedens mo till ängens saftiga gräs,
vallar flickan sina får.

Lystet och förväntansfullt skuttar de
följsamt efter.

Daggen i lingonriset glittrar och flickans
tårar döljer sig bland dem.

Hårets lockar får liv av vindens
fläkt.

Hon går där stilla och fundersamt.

Enbart närvarande nog för att se till fåren.

Ensam liten i den stora världen, känner
hon sig otrygg.

Hur ska hon kunna hävda sig och få vänner
som inte sviker?

I solens glöd och med naturen iklädd sommarens
senaste mode,
går flickans tankar sin egen väg och tvinnas
samman till starka livlinor.

Flickan är sedd med olika ögon. De flesta ser
henne som duktig och stark, några som
lyckligt lottad, men ingen har
sett henne som hon egentligen är.

Hon önskar så att hon hade någon som tröstar
och stöttar, när livet är svårt. En famn där hon
milt och gosigt kan krypa in och gömma
sig för världens elakheter.

Tankarna hon tvinnat, bär hon med sig för att
använda som lasso för att nå det
goda hon önskar.

Tårarnas sälla, blandade med daggens mångfald,
gör henne starkare än hon tror.

Hon lämnar fåren på ängen
och går Sin väg.

Britt Gustavsson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Britt Gustavsson med Poeter.se id #5210 innehar upphovsrätten